

Eleki Krónika - 2005. július

Közlekedési csomópont átadása

2005. július 15-én a csomópont hivatalos átadásával a nemzeti színű szalag átvágásával a város lakóinak régi álma vált valóra a város főterének átalakításával, korszerűsítésével.

A Himnusz elhangzása után Dr. Heim Lajosné alpolgármester köszöntötte a megjelent városlakókat és meghívott vendégeket és felkérte Pluhár László polgármestert az ünnepség megnyitására. A megnyitó szavakból kiderült, hogy megtisztelte jelenlétével rendezvényünket

Veress József államtitkár úr és Varga Zoltán úr a megyegyűlés elnöke. Pluhár László polgármester felkérte Veress József államtitkár urat avató beszédének megtartására. Az államtitkár úr kiemelte, hogy mindig szívesen látogat Elekre mert itt minden alkalommal fontos, a jövő számára elengedhetetlen beruházások valósulnak meg, és bármerre jár az országban mindig követendő példaként beszél a városunkban folyó kiegyensúlyozott infrastruktúra fejlesztésről. Beszédében utalt a szennyvízberuházásra, útkorszerűsítésre, iskolafejlesztésre, vízelvezetésre.

Ezután került sor a szalag átvágására, melyre az alpolgármester asszony felkérte Veress József államtitkárt, Varga Zoltánt a megyegyűlés elnökét és Pluhár László polgármestert. A csomópont ünnepélyes átadása és a szalag átvágása után városunk legfiatalabb művészeti csoportja a majoretta csoport mutatkozott be a közönség előtt. Végül a városi énekkar és a résztvevők elénekelték a szózatot.

arlan

Gyulai Várszínház augusztus havi műsora

Aug. 1. 20.30 óra Enyém a vár – diákszínházok fesztiválja Tószínpad

Aug. 2. 20.30 óra II. Irodalmi humor fesztivál Várszínház

Aug. 3-4. 18.00 óra Gyárfás-Kocsák-Kemény: Dörmögőék úrvendége – zenés mesejáték Tószínpad

Aug. 5. 18.00 óra Az ördög három aranyhajszála - Vár körül

Aug. 5-6. 20.30 óra Lehár Ferenc: A mosoly országa – operett Tószínpad

Aug. 8. 18 óra Nyár esti szerenád Tószínpad

Aug. 9. 20.30 óra Maurice Maeterlinck: Pelléas és Mélisande Várszínház

Aug. 10. 20.30 óra Maurice Maeterlinck: Pelléas és Mélisande Várszínház

Aug. 12. 18.00 óra Kuttyus és cicus - Vár körül

Aug. 13-14. 20.30 óra Passió (Stációk) Várszínház

Jeles napok júliusban

Július 20.- Illés napja :Illés az Ószövetség legnagyobb prófétája. Évszázados megfigyelések szerint ezen a napon, illetve e nap táján gyakoriak a viharok. E napon munkatiltalom volt, mert attól tartottak, hogy aki ilyenkor a mezőn dolgozik, abba belecsap a villám, a termést pedig elveri a jég.

Július 22. - Mária Magdolna napja. Annak a Mária Magdolnának az ünnepe, aki az evangéliumi történet szerint megtért a bűnös életből. Mivel dús hajával Krisztus lábát törölgette, ezért a néphagyományban szokás volt a kislányok hajából ezen a napon egy keveset levágni, hogy szép hosszabbra nőjön. Kiskunfélegyházán úgy hitték, esnie kell az esőnek, mert Mária Magdolna siratja a bűneit.

Július 25. - Jakab napja. Szent Jakab az apostolok közül elsőnek szenvedett

vértanúhalált. A búcsújárók, a hajósok, az utasemberek védőszentje. A néphagyomány szerint Jakab napra le kell aratni a zabot, mert ami kint marad, az elvész.

Július 26. - Anna napja. Szent Anna Szűz Mária anyja, akinek alakját főként középkori legendák örökítették meg. A katolikus hívő asszonyok hozzá könyörögtek gyermekáldásért.

Nádor Mária

2005 augusztus 20. Programja

- 14.00 : kenyérszentelés ,koszorúzás
- 14.30 : Városi születésnap
- legidősebb,legfiatalabb polgár köszöntése
- városi torta felszélése
- 16.00 : Néptáncbemutató
- helyi együttesek,csoportok
- meghívott külföldi és belföldi csoportok
- 19.30 : RMS együttes műsora
- 21.30 : TÚZIJÁTÉK

MINDEN VÁROSLAKÓT SZERETETTEL VÁRNAK A SZERVEZŐK

Testületi ülésekről

Elek Város Önkormányzata Képviselőtestülete 2005. június 27-én tartotta soron következő ülését. Napirendként szerepelt: Beszámoló a közrend és a közbiztonság helyzetéről - Hulladékgazdálkodási terv -2005. II. félévi munkaterv – Egyebek , bejelentések

A napirendeket az ülés előtt az illetékes bizottságok megtárgyalták, javaslataikat, véleményüket összegezték. Az ülés napirend előtti felszólalással kezdődött. Gál Attila képviselő azt kérte számon a két ülés közötti intézkedésekkel kapcsolatban, hogy egy alkalommal 22 óra körüli időpontban milyen tanácskozás folyt a Polgármesteri Hivatalban. A polgármester tájékoztatta a jelenlévőket, hogy oktatási infrastruktúra pályázatról és a TEKI pályázatról volt szó a megyegyűlés elnökével, melyen részt vett az alpolgármester úr is.

Az első napirendi ponttal kapcsolatban több hozzászólás hangzott el:

a helyi alkohol és drogfogyasztás helyzetéről - az egyes szórakozóhelyek hangos zeneszolgáltatásáról - a discók utáni rendzavarásokról - sürgették a trafipaxos ellenőrzések gyakoriságának növelését - a térfigyelő rendszer kiépítését , a testületi beszámolót elfogadta megköszönve a rendőrőrs munkáját, mely július 1-től 1 fővel bővült.

A második napirendi ponthoz kapcsolódóan elmondták, hogy a tervet kötelezően el kell fogadni, végrehajtása folyamatos. A terv megvalósításához és alkalmazásához helyi rendelet megalkotása szükségeltetik.

A harmadik napirend a II. félévi munkaterv megtárgyalása volt, melyet a jelenlévő képviselők egyhangúan megszavaztak.

Az egyebek között szerepelt: a költségvetési rendelet módosítása, a Humán Szolgáltató Központ Szervezeti Működési Szabályzata, a temetőkről és temetkezésekről szóló helyi rendelet átvizsgálása, TEKI útépitési pályázat. A 173/2005 (VI.27.) önkormányzati képviselő testületi határozat értelmében a Táncsics, Kölcsey és Kossuth utcák útépitése esetében a lakossági önerő mértékét 46 000 Ft/lakás összegben állapította meg. Az összeget három egyenlő részletben 2005. október 1. napjáig kell befizetni az önkormányzat számlájára.

Napirendre került még: Vidék, kultúrafejlesztési pályázat támogatása - Állati hulladék

elhelyezése pályázat támogatása - Városi könyvtár intézményvezetői pályázat kiírása - Radványi György Középiskola tanterem ügye - A Labdarúgó Sportegyesület támogatásának visszavonása - Játzóterek állagának felmérése - Rocskár Jánosné beadvánnyal fordult a képviselő-testülethez, melyben azt kifogásolta, hogy a pályázaton nyert pénzt nem ott használják fel, amire kapták, a vasúton túli terület is ugyan olyan, mint Elek Város többi része, elvárják, hogy ott is megfelelő utakon tudjanak közlekedni az emberek. Az alpolgármester úr hozzászólásában elmondta, hogy a jelenleg elkészült (bazalt kőzúzalékból) utak ezt célozzák, bármikor befedhetők – csak az önerő összegyűjtésén kell munkálkodni. Drágos József a közösség összefogásában látja a fejlesztés megvalósulását.

Rendkívüli testületi ülés

Elek Város önkormányzata Képviselő-testülete rendkívüli képviselő-testületi ülést tartott 2005. július 12-én.

Az ülés napirendjén szerepelt:

„A szennyvízcsatorna-hálózat fejlesztés és szennyvíztisztító telep bővítése a Maros hordalékkúp vízbázis védelme érdekében” című projekt könyvvizsgálói feladatai szolgáltatás beszerzésére lefolytatandó közbeszerzési eljárásba felkért személyek kiválasztása

A projekt PR tevékenység szolgáltatás beszerzésére lefolytatandó közbeszerzési eljárás ajánlattevőinek meghatározása

A 184/2005 (VII.12.) képviselőtestületi határozat értelmében a DARFT-UFCE támogatásával megépülő belterületi közutak burkolat felújítási projekt valamint a TEKI támogatásával megvalósuló beruházási és kivitelezési munkálatainak közbeszerzési eljárásának lebonyolításával megbízott ajánlattevői kör meghatározása, valamint a bíráló bizottság megválasztása.

Lantos Mihályné

Búcsú Eleken és Leimenben

Július 2. Sarlós Boldogasszony napja: Elek város számára fontos ez az ünnep, mert az eleki templom védőszentje. Sarlós Boldogasszony alakja az Eleki címet is díszíti. A római katolikus egyház az áldott állapotban lévő Máriáról és Mária Erzsébetnél tett látogatásáról emlékezik meg ekkor. Ezen a napon sokfelé tartanak templombúcsút, így Eleken és a németországi testvértelepülésen is, Leimenben. Díszes meghívó érkezett innen, mely hívta, várta a kiűzött elekiek találkozájára az elekieket. Ugyanilyen meghívó érkezett Almáskamarásra is. A delegációt Pluhár László polgármester úr vezette. Az ünnepség hivatalos része szombaton kezdődött, ahol a meghívott vendégek részére fogadást adtak. Másnap vasárnap délelőtt a temetőben megkoszorúzták az eleki és az almáskamarási elhunytak emlékhelyét, délután közösen vettek részt a német nyelvű katolikus szentmisén, melyet a közeli St. Ilgen templomában tartottak. Ez alkalommal néger pap celebrálta a misét, aki a mise végén egy kedves beszélgetésre invitálta Elek város első emberét. A program este folytatódott a sportcsarnokban a környékről összegyűlt és a helyi, már kint élő elekiek részvételével. Itt lehetőség nyílt arra, hogy a vendégek átadják üdvözetüket, így többek mellett Pluhár László úr is szólt: „Az elekiek és az almáskamarásiak joggal lehetnek hálásak Leimen városának. 20 évvel ezelőtt Leimen patronáló, támogató szerepet vállalt minden német származású egykori eleki és almáskamarási lakos felett. Ebben a munkában jelentős az Eleker Heimatkomitee szerepe. Ez a szervezet azóta is szoros kapocsként működik az eleki búcsú szervezésében. Említést tett még a „malenkij robot”- címén elhurcoltak részére szervezett eleki ünnepségről, melyet az Eleki Németek Egyesülete a Német Kisebbségi Önkormányzattal karöltve szervezett. A 2 város összefonódását jelezte, amikor a jelenlévőknek kiosztották a mézeskalács szívecskéket. A

leimeni múzeumnak pedig egy nagy alakú mézeskalács szívet adtak át, melynek közepén az eleki templom látható. Bár az utazás fárasztó volt, de ezt a delegáció tagjai elfelejtették, mivel kedves és szívélyes fogadtatásban volt részük. A búcsúk mindenkinek mást jelentenek: a keresztény embereknek a hit elmélyítését, a többi embernek pedig a templom köré csoportosuló vásárok, árusok színes kavalkádját.

Nádor Mária

Ismét Tomikáról: másképpen

„Jobb egy kanál tett, mint egy véka tanács,” ezzel a közmondással indítom mondanivalómat, mert ez megvalósult. Az Eleki Krónika előző számában hírt adtunk egy 11 éves beteg kislányról és segítséget kértünk az újság hasábján keresztül. És a segítség meg is érkezett az alábbi formában: a Családsegítő Szolgálat munkatársai felkeresték Mikló Csabát az eleki Korall Cukrászda cukrászmesterét, aki teljesen ingyen elkészítette a várva várt diabetikus tortát. Ezt a süteménycsodát az újság szerkesztőbizottságának két tagja adta át Tomikának, egy népmeséket tartalmazó könyv kíséretében. A kislány szeme csillogott az örömtől, amikor meglátta a tortát. Mivel cukros is, (az egyéb többi betegsége mellett) csak egy kicsi szeletet ehetett egyszerre, azután a cukorszint mérése után kapott újból. Ottlétünk alatt Aranka, az ÉDESANYJA mesélt, mesélt a kislánnyal történt eseményekről. Példaértékű az a gondoskodó szeretet, mellyel a kislányt gondozza, védi, ápolja és tiszta szívével szereti. A második segítség a Rákellenes Liga Eleki Szervezetétől érkezett: ettől a szervezettől adományként a cukorszintmérő-készülékhez új szűrőkészletet és lándzsát kapott Tomika. A harmadik segítségnek is megörült a kislány, mert egy 2 kazettás magnót kapott, a Polgármesteri Hivataltól. A felsorolt ajándékokat dr. Heim Lajosné alpolgármester-asszony személyesen vitte el és adta át Tomikának. Kohut István Ausztráliából küldött ajándékokkal teli csomagot, aki az eleki újságból értesült a kislányról. Lapzártakor érkezett újabb hírek Tomikáról: látogatásunk óta rohamosan romlott az állapota a gyulai kórház intenzív osztályáról hazakerült, jelenleg itthon van és már csak az oxigénpalack segíti légzését. Július 19-ére válságos állapotba került. Aranka kétségbeesetten hívta fel hajnali fél 4-kor dr. Heim Lajosné, segítséget kérve tőle. Azonnal elindult a gyors segítő-lánc, akik azonnal segítettek: Hajdúné dr. Nagy Katalin, dr. Bódi Piroska, VÍZGÉP AC, Meggyesi János, aki a hajnali órákban azonnal adott egy oxigénpalackot. Köszönet a MESSER Kft. részéről Nagyné Terikének és munkatársainak, akik Szolnokról nyújtottak segítséget. Minden elismerés Nedreuné Marikának és munkatársainak (Idősek Otthona), akik ápolási szolgálatot vállaltak Tomika mellett, két óránként váltva egymást. Az egészségügy és a szociális gondozás azért áll így, mert ilyen segítőkész emberek tartják a vállukon. Akinek a szívében még ott van a segítség-adás, forduljon bizalommal a Rákellenes Liga Eleki Szervezetének vezetőségi tagjaihoz - fogadóórában - a Polgármesteri Hivatal Szociális Irodájához. Hálás köszönet az eddigi gondoskodásért, segítségért. Hisszük, hogy ezek az adományok bearanyozzák majd Tomika szürke hétköznapijait.

Nádor Mária

A 12 legkedvesebb olvasmány

A Nagy Könyv TOP 12-es listája az alábbiak szerint alakult. Ugyanis a beérkezett szavazólapok és a nézők szavazatai alapján, június 11-én eldőlt, melyik az a 12 regény, mely ma Magyarországon a legkedvesebb a szerzők ábécéjében.

1. Bulgakov M.: A Mester és Margarita
2. Fekete István: Tüskevár

3. Gárdonyi Géza: Egri csillagok /ez a mű kapta a legtöbb szavazatot/
4. Garcia Márquez G: Száz év magány
5. Jókai Mór: Az arany ember
- 6., Milne A.A. Micimackó
7. Molnár Ferenc: Pál utcai fiúk
8. Orwel G.:1984
9. Rowling J. K. Harry Potter és a bölcsek köve
10. Saint- Exupéry: A kis herceg
11. Szabó Magda: Abigél
12. Tolkien J. R. R.: A gyűrűk ura

„A Nagy Könyv” következő fordulója, szeptemberben lesz.

Tájékoztatjuk az olvasókat és az érdeklődőket, hogy Városi Könyvtárunkban, mind a 12 mű meg van / van amelyik több példányban is/ és ezeket szívesen odaadjuk elolvasásra. Várjuk Önöket.

Nádor Mária

Vicc - Sicc :

A fogadáson gyönyörű ruhában jelenik meg a neves író felesége. -De hiszen ez egy költemény!.- dicséri a ruhát az egyik vendég. Megszólal az anyagiasságáról jól ismert férj: -Nem ez egy publicisztika, és tíz novella.

Gyermektábor 2005.

Július utolsó két hetében gyermekszivajtól volt hangos a Reibel Mihály Művelődési Központ, hiszen immár ötödik alkalommal került megrendezésre a művelődési központ méltán népszerű rendezvénye, a napközis gyermektábor. A tábort ismét nagy érdeklődés előzte meg, tudtuk meg Árgyelán György igazgatótól, aki azt is elmondta, hogy az idei évben összesen 70 6-14 éves korú gyermek vett részt a két hetes programban, akiknek a felügyeletéről, ellátásáról és jó hangulatáról a művelődési ház dolgozói és a Reibel Mihály Ifjúsági Klub gondoskodtak. A gyermekek az idén is sok érdekes játékban és vetélkedőben vehettek részt. Ilyen volt például a Nemek Harca, ahol a férfi és a női nem „apró” képviselői csaptak össze, vagy a „Népek Csatája”, ahol a gyermekek a különböző indián kultúrákkal ismerkedtek játékos keretek között, valamint a „Keresd a királylányt” vetélkedő, aminek keretében a gyermekek a varázslatos mesevilág részeseivé válhattak. Ezenkívül sok érdekes kézműves tudományt is elsajátíthattak: batikolás, gyöngyfűzés, zsugorka, stb. Nagy népszerűségnek örvendett az idei évben vásárolt két korongozó gép is, amelyen sok szép alkotás született.

A legnépszerűbb programok egyike a biciklitúra volt, aminek lebonyolítását az eleki rendőrőrs segítette. Ennek keretében a táborlakók meglátogatták a kétegyházi kastélykertet és a sportcsarnokot. Az idei táborban is sor került egy hosszabb kirándulásra. Az úti cél Kiskőrös volt, ahol a gyerekek meglátogatták Petőfi Sándor szülőházát, valamint a város múzeumait és nevezetességeit. De mi tagadás a legizgalmasabb mozzanat számukra maga az utazás volt.

Az idei évben sem maradhatott ki a gyermekek körében oly népszerű „Szellemkastély”, ahol a „félelmetes” szörnyek mindhiába próbálták megijeszteni a „bátor” táborlakókat.

A tábor utolsó napján egy főzőverseny keretében a táborlakók öt csoportja mérhette össze főzőtudományát. A legnagyobb nehézséget a tűz meggyújtása okozta számukra, de miután ez sikerült szebbnél szebb ételkompozíciók születtek, igaz mindegyik íze leginkább a paprikás csirkére hasonlított. A verseny ideje alatt egy kiállítás keretében bárki

megcsodálhatta a gyermekek által a két hét alatt készített alkotásokat. A két hetes program végén a gyerekek szomorúan váltak el egymástól, de vigasztalásul közösen kiáltották a már jól ismert mondatot: „Jövőre, Veletek, ugyanitt!”.

Ifj. Árgyelán György, Fotó:Á.E.

Nyelvtudás az EU-ban

Hazánk 2004. május elseje óta tagja az Európai Uniónak, így a magyar nyelv a 19 másikkal együtt hivatalosnak számít, ami óriási dolog, de ez nem mentesít az alól minket, hogy nyelveket tudjunk! Magyarország mutatói sok dologban rosszabbak a már korábban csatlakozott országokénál, így pl. a nyelvtudásban is, hisz egy korábbi felmérés szerint a lakosság csak kb. 20 %-a beszél valamilyen világnyelvet, vagyis van mit behoznunk /ebben is/!

Nyelvtudásukra a "kisebb" nemzetek fiai lehetnek a legbüszkébbek, hisz pl. a máltaiak 84 %-a, a dánok, hollandok, svédek 80%-a beszél angolul, a luxemburgiak 85 %-a franciául és németül is, a hollandok 60 %-a , a dánok 50%-a németül is tud.

A "nagyok" közül a németek állnak a legjobban, hisz ott a lakosság 40 %-a tud angolul és 10 %-a franciául. Ennél rosszabb a helyzet a franciáknál, hisz ott 35 % tud angolul és 10 % németül. /Ebből vajon mennyi az ottani német?/ Az angolok idegennyelv-ismerete a legrosszabb, hisz ott csak 20 % beszél franciául és csak 10 % németül./Ez talán érthető is?!/ Az újonnan csatlakozók közül a szlovének nyelvismerete a legjobb, hisz ott a népesség 46 %-a tud angolul, illetve 38 %-a németül. A cseheknél a német vezet 27 %-kal, /Egykoron több millió német élt itt!/, de utána az angol következik 24 %-kal. Szlovákiában is a német vezet 20 %-kal, és az angol csak 13 %-on van! A francia ebben a térségben sem olyan jelentős, mint egykoron, csak Romániában /valószínűleg 2007-től EU-tag/ beszélnek viszonylag sokan /13 %/. Magyarország még az új tagok között is elég rosszul áll, igaz itt a két nagy nyelv, a német és az angol szinte holtversenyben van /14-13 % / ! Érdekességképpen elmondható az is, hogy több EU-s országban elég sokan beszélnek oroszul, pl. Litvániában ez az arány 83 %, Szlovákiában 30 %, de Magyarországon csak 2 %. /Az egykori szovjet befolyás miatt!/ Az EU lakosságának a 47 %-a tud angolul, németül a 32 %-a, franciául pedig a 28 %-a. /Az unióban különben ez a legfontosabb három nyelv is! Ezek az arányok, az anyanyelvként beszélők számától függetlenül főképpen azzal magyarázhatók, hogy pl. a II. világháborút megnyerő három nagyhatalom közül kettő angol nyelvű /USA, Nagy-Britannia/, de mára már ezekből csak egy superhatalom maradt..., de praktikussági okokból is szükség van a népek közötti közvetítő nyelvre, mint ami egykor pl. a latin, a francia volt, de most ez az angol lett!

Történelmi okokkal magyarázható az is, hogy az egykori Monarchia területén lévő országokban még most is fontos a német, mint ahogy az is, hogy Romániában miért beszélnek még elég sokan franciául. A magyaron kívül mindenkinek tudni kellene valamilyen szinten németül és angolul is, hisz erre kötelez a múltunk, de igazán csak így lehetünk pl. az EU teljes jogú polgárai is!

Rapajkó Tibor

Konzultációs busz Eleken

Négy busz járja az országot, a terveknek megfelelően október 31-ig minden hazai településre el kell jutnia az úgynevezett Nemzeti Konzultációs Testület buszának, hogy az érdekelteket felhívja a véleményük elmondására a jelenről és a jövőhöz kapcsolódó elképzelésüket.

Elekre július 2-án, 10 óra 30 perckor gördült be a busz. A városunkba érkező önkéntesek /egyetemi hallgatók, fiatal diplomások/ nem sokkal megérkezésük után a következőket mondták el: A feladatuk legfőbb célja az, hogy személyesen találkozzanak az emberekkel, meghallgassák, mi foglalkoztatja mostanság őket. Előre meghatározott útvonalon haladnak, ami napi 8-10 települést is jelent. Elekre pl. Kétegyházáról jöttek, de utána már indultak is tovább Gyulára. Általában egy településen 30-60 percet tartózkodnak. A fogadtatás többnyire barátságos, a beszélgetésekből az derül ki, hogy az emberek nagy része csalódott. Elmondták azt is, hogy pl. Kecelen /Bács-Kiskun megye/ az MSZP-s többségű önkormányzat megtiltotta a helyi tv-nek azt, hogy az ottani konzultációról tudósítson! Azt is nagyon fontosnak tartják még, hogy az embereket megszólítsák, és ne leszólítsák. A véleményeket feldolgozzák, értékelik, és a FIDESZ esetleges kormányra kerülése esetén a kormányprogram megvalósításakor is figyelembe veszik. A nyolc tagú konzultációs testület tagja pl. Jókai Anna, Pozsgay Imre is, a szóvivő pedig Kudlik Júlia.

Rapajkó Tibor

Egyházi Hírek

Dr. Oláh Jenőné Kántor Eleonóra református lelkésznővel beszélgettünk. A református gyülekezet életét, hétköznapjait szeretnénk bemutatni. Hogyan lett lelkész?

Felsőfokú egészségügyi /izotóp laboráns/ szakképzettségem mellett, úgy éreztem erre, van a Jó Istentől elhivatottságom. A Református Hittudományi Egyetemen, tanultam, itt szereztem a diplomámat. Hogy érzi magát Eleken? Köszönöm, nagyon jól. 1992. november 1.-től vagyunk Eleken, a férjemmel, szeretnék minél többet megtenni a lakosságért. A gyülekezetnek 100 nyilvántartott tagja van. Elekhez, tartozik még : Kétegyháza, Kevermes, Lőkősháza, Kétegyházán és Lőkősházán rendszeresen tartok Isten tiszteletet. Milyen a kapcsolata a lakossággal? A gyülekezet tagságának nagy része idősebb. Fontos feladatom a betegek meglátogatása. 26 fő hittanos gyerekünk van. A kicsikhez, első, második osztályosokhoz, én megyek el az iskolába. A 9 évestől felfelé, a gyerekeket várom, hozzánk. Nagyon örvendetes, hogy Halász István 11.--ik osztályos tanuló, lelkésznek készül. Az ifjúságnak Ő tart Isten tiszteletet, minden nagy ünnep 2.-ik napján, és a Szent Írás alapján kötetlenül lehet vele beszélgetni. Mikor, hol tartják az Isten tiszteletet? Eleken vasárnap d.e. 10. órától van Isten tisztelet. Minden szerdán d.u. 6 órakor, /télien 4.-kor./ Biblia és imaóra. Mindenkit szeretettel várunk. Az imaórán bárki, bármilyen imakéréssel fordulhat a gyülekezethez. Isteni ígéreteink vannak arra, hogy a közösen mondott imádságnak ereje van. Különösen fontosnak tartjuk, betegség, gyász terhének könnyítésénél, a lelki közösséget. A Biblia órákon az Ige magyarázat után, kötetlen beszélgetésre van lehetőség, a Szent Írásból. Nyitottak vagyunk, ökumenikus imaórákat is tartunk, jó a kapcsolatunk valamennyi Istenben hívő egyházzal. Milyen ünnepeik vannak? Az ünnepeinkre is szeretettel várunk mindenkit. Gyerekeket, fiatalokat, időseket, magányosokat, magukba roskadozókat. A református egyházunkban 8 alkalommal van lehetőség Úrvacsora vételre: karácsony, imahét végén, böjtből, húsvétkor, pünkösdkor, új kenyér ünnepén, Reformáció emlék ünnepén /okt. 31.-én / és advent első vasárnapján. Ha év közben evangélizáció van, akkor annak végén. Mit üzen Elek lakosságának, a dolgozó hétköznapokra? Jézus szavait kell betartani: "Amint szeretnétek, hogy az emberek, veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük."Lukács. Ev. 6:

31

Rostás Lajosné

Az eleki labdarúgás kezdetei

Az Eleki labdarúgás csaknem száz éves. Ebben az időszakban az egykori játékosok sok dicsőséget szereztek a településnek, ezért nem árt, ha felidézzük a dicső kezdeteket.

Tudomásunk szerint az első Eleki futballklubot 1906-ban alapították ezen a néven: Eleker Athleten Club -EAC /"Eleki Atléta Club"/, amit 1912-ben Eleker Turn Club-ETC /Eleki Torna Club/ névre változtattak.

A felszerelésüket először a mai Kossuth Lajos utcában /régén Rózsa/ lévő egykori Hirmann-féle házban tárolták, öltözőként pedig a vásártéren található színt használták, ami közvetlenül a sportpálya mellett állt. Az "öltöző" Philipp textilkereskedője volt, aki az épületet csak az évi vásárok idején használta.

A két világháború közötti időszakban volt igazán magas színvonalú a labdarúgás Eleken. A játékosok szinte csak fiatal iparosokból állt, és mégis mindenki nagyon jó focista volt. Az Eleki csapat le tudta győzni pl. a gyulaiakat /GyAC/, de a csabaiakat is /CsAK/!

A kezdeti időszakban ezek voltak a híresebb eleki labdarúgók: Adam Antal, Hirmann József, Hirmann Ferenc, Kerekes, Bérci.

A későbbiekben kapusok voltak: Brandt József /Schulan/, Oláh Antal /Wewr/, Seeberger György /Schweawla/.

Védők voltak: Post Ferenc, Urzika János, Veres László, Niedermayer József, védekező középpályások, vagy ahogy akkor mondták, a fedezetek pedig a következők: Post Ferenc, dr. Braun-Boronás Adám /1956-ban az egyik vezéregyéniség volt Eleken!/, Wittmann Mihály, Ruck I. József, Ruck II. György, Wiltz György, Merx Orbán, Walthier M., Kukla I., Kukla II., Kukla III., dr. Schimpl Mihály és mások. Jövőre lesz száz éve annak, hogy Eleken klubszinten létezik a labdarúgás, ami nem kevés időnek számít ezen a területen!

Jó lenne, ha valamilyen módon megemlékeznének erről a nem csupán sporttörténeti évfordulóról városunkban, hisz minden szempontból jogosan büszkék lehetünk az első labdarúgóinkra is. /Forrás: Johann Stöckl-Franz Brandt: Die Geschichte der Gemeinde Elek in Ungarn. Weinheim, 1977. 244 o/

Rapajkó Tibor

Főző-, sütő verseny

Az eleki „Reibel Mihály” Városi Művelődési Központ 2005. augusztus 6-ára főző-, sütő versenyt hirdet.

A verseny ideje: 2005. augusztus 6., 9 – 12.00 óráig. Zsűrizés: 12 – 12,30 óra között

Eredményhirdetés: 13.30 órakor Helye: a Művelődési Központ udvara

Nevezési határidő: 2005. augusztus 2-ig.

További információ és nevezési lap igényelhető a „Reibel Mihály” Városi Művelődési Központban - Elek Kossuth u 13., e-mail: elek.argyelan.gyorgy@telehaz.hu , tel: 06 20 2129703

Tudnivalók:

- az ételkészítés, tűzrakás valamennyi kellékéről és hozzávalójáról a versenyzőknek kell gondoskodnia;

- a zsűri bírálatkor értékeli az egyéni, stílszerű tálalást és a kedves kínálást; - a rendezők igény alapján egyszerű asztalt és négy db széket biztosítanak

Program:1. Főző-sütő verseny /tájjellegű, hagyományörző ételek 2. Gyümölcs szobrászat 3., Sütőverseny- a legfinomabb pogácsa 4. Népi játékok, használati tárgyak kiállítás

5. Most mutasd meg: Versmondók, énekelők, humoristák, táncosok műsora. Zene: Gombos tangóharmonikán

arlan

Lökösháza eleki kötődése **Lökösháza története**

Szerintünk nagyon kevesen tudnak arról /még Eleken is!/, hogy nem is olyan régen, 2003 novemberében megjelent egy Lökösháza történetét bemutató kötet. A szerző, Májer Tibor, aki sajnos ma már nem él, de többen nagyon helyesen úgy gondolták, hogy az egykori plébános hagyatékát érdemes kiadni, illetve kiegészíteni.

Mielőtt röviden bemutatnánk ezt az érdemtelenül azóta is figyelmen kívül hagyott helytörténeti kiadványt, szóljunk az íróról is, aki viszont egykoron Eleken is igen népszerű személy volt!

Májer Tibor 1921. május 3-án született Miskolcon, 1947-ben szentelték fel áldozópappá, majd 1955-ig segédlelkésként szolgált Eleken, utána pedig 1957-től 1986-ig, vagyis a haláláig Lökösháza plébánosa volt. Nagyon népszerű, víg kedélyű ember volt, aki naponta úszással edzette magát, illetve ahogy a könyve is bizonyítja, szerette a történelmet is. Úszás közben halt meg, pappá szentelésének a 39. évfordulóján! Lökösházán temették el akarata szerint.

Ebből a 107 számozott oldal terjedelmű munkából sok mindent ki lehetne emelni, de mi most mégis szubjektív módon néhány érdekességre hívnánk fel a figyelmet, hátha így többen el fogják olvasni Lökösháza történetét, nem csak Lökösházán.

Annak ellenére, hogy Lökösháza csak 1948 óta önálló település, nagyon gazdag a történelme. 1948 előtt Elekhez tartozott, a neve a magyar Lökös személynévből származik, amely a Lőrinc becéző alakja. Érdekes, hogy a település nevét 1945-ben Szabadságházára akarták megváltoztatni, mivel itt jelentős vasúti határállomás is működik, az esetleges zavarok miatt elálltak ettől a tervtől!

A település története elképzelhetetlen az egykoron itt élt számos földbirtokos nélkül, akikről szintén sokat megtudhatunk. Pl. a báró Tommasich család a XVIII-XIX-ig élt itt, majd kihaltak, a sírjuk 1931-től az eleki római katolikus temetőben található.

A híres emberek közül elsőként mindenképpen meg kell említenünk gávai Gaál Jenőt /1846-1934/, akinek ma is hálásak lehetünk, hisz neki köszönhetően maradt Magyarországon pl. Lökösháza is, mert a magyar-román határ pontos megállapításakor meg tudta nyerni a delegációt angol nyelvű dokumentációjával, illetve a franciákkal, angolokkal, olaszokkal anyanyelvükön tudott tárgyalni! /Egykoron Eleken volt ilyen nevű utca, a mai Táncsics Mihály utcát nevezték így, de manapság is lehetne ilyen nevű utcánk, mint ahogy Lökösházán is!/
Érdemes felhívni a figyelmet Daniloff Mihályra /1880-1943/ is, aki szintén itt élt, a Bánhidya család gazdatisztje is volt, illetve a birtok egy részét a bérelte. Róla azt kell tudni, hogy orosz tábornokként a cári gárda utolsó parancsnokaként is szolgált. /Úgy tudják róla, hogy az utolsó orosz cár unokaöccseként menekült Magyarországra! /A nép emlékezetében úgy maradt meg, mint aki 12 fehér agár /orosz?/ kíséretében sétál a határban./ Daniloff 1943. augusztus 31-én lett öngyilkos, mert már akkor biztosra vette a magyarországi szovjet megszállást. A Bánhidya temetőben temették el, de a sírját ma már sajnos nem találhatjuk meg, mert elszántották! A könyvben szereplő fénykép alapján azonban szerencsére mi is el tudjuk képzelni ezt az egykori orosz-magyar, illetve lökösi katonatisztet.. Az 1944 utáni tragikus eseményei közé tartozott az is, hogy 1946-ban 230 német családot telepítettek ki Lökösházáról. 1956-ban, a forradalom alatt a következők történtek: a forradalmárok elégették a községi tanács iratait, illetve Románia felé felszedték a vasúti síneket.

A kötetben számos értékes fotó is található, ami az igényességgel is magyarázható /pl. az egykori Bréda-kápolna, Kállay Kristóf és Vásárhelyi Veronika esküvője/.

Májer Tibor Lökösháza története című munkájának szerintünk az a legnagyobb értéke, hogy bebizonyította, nem kell "kicsinek lenniük" pl. a lökösházi polgároknak sem, hisz jogosan büszkék lehetnek településük történelmére, ami arra is feljogosíthatja őket, hogy

a dicső múltra építve okosan éljenek a jelenben, és tervezzék a valószínűen sikeres jövőjüket is! "Kívülállóként" arra is lehetne biztatni a lökösháziakat, hogy bátran nevezzenek el utcákat, intézményeket az egykori helyi nagyságokról, illetve vegyék fel a kapcsolatot az egykoron ott élő nemesi családokkal /tudomásunk szerint pl. Kállay Kristóf még ma is él/, hisz ez is valamilyen módon a település javát szolgálná!Aki szinte mindent meg akar tudni az egykori, illetve Lökösházáról, de Elekről is, és érdekli a történelem, az feltétlenül olvassa el ezt az értékes helytörténeti kiadványt, mert tényleg sokat tanulhat belőle./A kötet az eleki városi könyvtárban is megtalálható./

Rapajkó Tibor

Hírek a középiskolából

Június 18-án délelőtt 9 órától került megrendezésre az immár hagyományosnak mondható meghívásos díjugrató lovasverseny az iskola Tangazdaságában. A szép számmal megjelent látogatók igen sok ismerős arccal találkozhattak, hiszen a versenyzők közül többen már évek óta rendszeres résztvevői az eseményeknek. A szakoktatók és a diákok nagy üstökben főzték a gulyást, hogy az éhes vendégek nagyon finom ebédhez jussanak. A C2-es kategóriában elért eredmények: I. Mayerhoffer Miklós, Kentaur LK., Fanfár nevű lován. II. Stefkovics Mátyás, Békéscsabai Szabadidős LK., Fülöp nevű lován. III. Szöllősi Zoltán Oroshazi LK., Mewrick nevű lován. Az ifjúsági eredmények: I. Szilágyi Tünde Kentaur LK., II. Szabó Mónika, Békéscsabai Szabadidő LK., III. Kolarovszki Erika, Gyeraj Lovastanya.

C1-es versenyszám: I. Szabó Adrienn, Békéscsabai Szabadidős LK., II. Kökény Pál, gróf Weinkheim Dénes LK., III. Mayerhoffer Miklós, Kentaur LK, Kende nevű lován.

Ezt követte a staféta futás. A díjakon kívül a legidősebb lovas és a legfiatalabb versenyző különdíjat kapott. A szünetben tenyészállat-bemutató és fogatbemutató valamint csikósbemutató szórakoztatta a közönséget. Az iskola vezetése köszönetét fejezi ki a támogatóknak, akik már évek óta segítik a rendezvény sikeres lebonyolítását.

Lantos Mihályné

VERS MINDENKINEK

Az Európa–napon a Dr. Mester György Általános Iskola felső tagozatosainak szellemi vetélkedőjén született versekből minden lapszámban közzé teszünk egy alkotást

7.a –Popucza László

Európában lenni nem rossz ,
Aki nem ezt gondolja , az biztosan gonosz.
Nem tetszenek neki az országok ,
Szerintem : jó , ennyit mondhatok.

Jó lenni az Unióban ,
Sok ember gondolja ezt az országban , .
És miért is tetszik ez nekünk ?
Hát ehhez hasonlókat kérdezőnk.

Én szeretek az Unióban lenni ,
Mert ha baj van jönnek más országok segíteni.,
Németország , vagy Hollandia , így nem kerülünk soha bajba.

Gazdagabb lesz így Magyarország ,
És vele még több ország ,
Nem Forint lesz , hanem Euro ,
Ezért is jó az Európai Unió

A parlagfű veszélye

A parlagfű: / Ambrosia elatior/ hazánk legveszélyesebb pollenallergia okozója. Agresszív 20-120 cm, magas, dúsan elágazó, terebélyes, felálló szárú, egyéves növény. Egyetlen növény megközelítően 10000 magot terem. Mindenütt elterjedt, utak mentén, parlagokon, mezőgazdasági földeken, építkezések területén. A növények legintenzívebb növekedési időszaka: június, július. Augusztusban szórja virágporát. A nyári hónapokban fertőz legjobban. Felmérések igazolják, hogy hazánkba, városunkba is, évről -évre emelkedik az allergiás betegségben szenvedők száma. Közös érdekünk a parlagfűmentes Magyarország, óvjuk városunkat, Eleket. Mindnyájunk kötelessége, a parlagfű irtása. A Gyulai, Sarkadi, ÁNTSZ, az Eleki Önkormányzat összefogásával, parlagfű mentesítési napot szervezett, 2005 július 5.-én. A Polgármesteri Hivatal parkolójához, kellett hozni 50 szálát, egy kötegbe összekötve. Az ÁNTSZ részéről: Dr. Puskás Jánosné és Betyóné Kiss Viktória, az Eleki Önkormányzat részéről: Székely László, és Sípos Sándor irányította, e fontos feladatot. Értékes, mintegy 15 ezer Ft összegű ajándékokkal jutalmazta az ÁNTSZ és az Eleki Önkormányzat a parlagfű irtó munkásokat. Sorsolás után a szerencse Rozsos Mónikának kedvezett, ő nyerte a gőzölős vasalót. A csapatok között, a Mikó család lett az első, 5000 tő parlagfüvet tettek ártalmatlanná. Jutalmuk: asztali számológép, fogápolási cikk, rágógumi társasjáték, ugrálókötél. A gyerekeknél a győztes: Kovács Zoltán lett, 3000 tő kiirtásával. Sétálómagnót, illatszercsomagot, rágógumit vehetett át. A legfiatalabb parlagfű irtó: Veres Roland 3 éves kisfiú volt. Nagy öröme, ő játékokat, vizipisztolyt, édességeket kapott. A parlagfű irtó hadjárat jól sikerült, négyszer annyi mennyiséget gyűjtöttünk mint két évvel ezelőtt. Ez a harmincegyezer tő parlagfű már biztosan nem fertőzi meg az eleki polgárokat. Székely László településfejlesztési előadó tájékoztatása alapján július 18.-tól, augusztus végéig 15 fő közhasznú alkalmazott fogja, irtani e veszélyes növényt. Pluhár László Polgármester megköszönte a szedőknek a munkájukat, valamint a Gyulai, Sarkadi ÁNTSZ-nek a felajánlott ajándékokat, és a szervezésben nyújtott segítséget.

Rostás Lajosné

VAKÁCIÓ

Régmúlt idők nyári szünidejéről mesél nekünk Marika /Tiszteletbe tartjuk kérését, nevezzük őt Marikának, és semmiféleképpen nem nénizzük./ Az emlékezés szárnyán repüljünk vissza az időkbe, mint egy negyven esztendő, boldog gondtalan gyermekkorom világába. A legszebb szó nekünk is a Vakáció volt. Mi is ujjongtunk: „Most gyertek szabad lelkű örömök, S pusztuljatok bilincses iskolák” /Ady/ A hatvanas években, az egész országban, így /akkori/ kis falunkba is nagy volt a szegénység, és gazdag a gyermekáldás. Mi is sokan voltunk testvérek, a szomszédjainkba is. Voltunk összesen 30-35 kisebb, nagyobb gyerekek. A házi törvény alapján a nagyobbaknak, akik már elballagtak, ki kellett menni a határba szüleinkkel dolgozni, kapálni, uborkát szedni, kendert ütni. Nekünk, az apróságoknak legeltetni kellett a kacsákat, libákat. Tőlünk nem messze, búzamezők terültek el. Gyönyörűen ékesítették pipacsok, búzavirágok. Pompás lehetőség volt az esténkénti bújócskázásra. Az

ennivalóval soha nem volt gondunk, jó finom zsíros kenyér mindig akadt. Ellőttünk terült el a kertészet, a maga gazdagságával, termeltek paprikát, paradicsomot. Ha éhesek voltunk, irány a kertészet. A brigádvezető bácsi közeledtét Miska éles füttyülése jelezte. Történt egyszer, hogy hallom a vészjelzést, egyik kezembe a zsíros kenyér, másikba egy szép nagy paradicsom és egyenesen a brigádvezető bácsi karjaiba futottam. Nagy cselesen ő is tudott, így füttyülni. Könyörgőre vettem, most azonnal büntessen meg, csak az Anyukámnak ne áruljon el, de ő csak füttyült mosolyogva, amíg mindenkit ki nem csalt, a rejtekhelyéről. Kedvesen végig nézett rajtunk, máris kész volt a terve. Mi lettünk, az új brigád, a gyerek brigád. Elmagyarázta, hogyan kell óvatosan, bánni a paradicsommal. Nagyon jó fizetést kaptunk és prémiumot. Véletlenül a nagy melegbe, előttünk állt meg a fagyiskocsi, nekünk, a brigádtagoknak csak úgy járt. A szeptemberi iskolakezdésnél sem volt többé gond, a brigádvezető bácsi mindent szépen elrendezett. Nekünk jutott új tankönyvre, füzetre, cipőre. Sőt, még a Mikulás is nagyon hasonlított, a mi brigádvezető bácsinkra. Ma már mindannyian nagymamák vagyunk. A kedves brigádvezető bácsitól, már örök búcsút vettünk, de azokat a boldog nyarakat soha nem felejtjük. Különösen most jó szívvel emlékezünk. Nyár van, vakáció, most már a mi feladatunk, hogy unokáinknak szép és tartalmas legyen a nyári szünidő.

Rostás Lajosné